

10 KONST AKTUELLT DALSLAND

AKTUELLA UTSTÄLLNINGAR OCH PROJEKT PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM 21/5–17/7 2011

SOMMARENS BASTA BLOMMOR

Årets tema utställning på Dalslands Konstmuseum heter **BLOMMA!** Tio konstnärer tolkar detta konsthistoriens kanske mest älskade motiv på tio högst individuella sätt. Olika material, tekniker och temperament ger blomman en mångfald av uttryck. Vi talade närmare med två av konstnärerna; **Line Bergseth** som är en hängiven pelargonskildrare och **Eva Davidsson** som omvandlar sina skira textila blommor till lampor.

I utställningen BLOMMA! deltar:

Saara Ekström Finland, video och foto

Line Bergseth Norge, måleri

Eva Davidsson textil

Helene Schmitz foto

Sigrún Sverrisdóttir grafik

K-G Gyllensvärd teckning

Tina Reuterberg keramik

Ulrika Berge textil

Malin Grumstedt keramik

Gunilla Wänn måleri

Utställningen visas i den Övre utställningshallen och pågår t.o.m. 17 juli.

Tina Reuterberg

K-G Gyllensvärd

Ulrika Berge

MED ÖGA FÖR PELARGONER

Line Bergseth har sin ateljé i ett gammalt missionshus i Nössemark i norra Dalsland. Bakom de gråmålade väggarna bokstavligen blommar det. Här har hon sin skatt av pelargoner, levande modeller, ständigt i blickpunkten för Line Bergseths forskande konstnärsöga och kärlek.

För femton år sedan avbildade hon sin första pelargonian och intresset för denna rara blomma har bara växt, även om hennes motivvärld också innefattar andra växter.

Hon målar både i olja och i akvarell. Det är sättet pelargonian växer på, och hur blommans färg går igen i bladen, som fångslar henne.

– Jag har nog ett sextiototal olika sorter. Jag köper och byter till mig nya plantor på senvintern när de är små och jag inte vet hur de ser ut. Det är väldigt spännande att se hur de blir sen! De jag tycker om behåller jag. Och de som inte tilltalar mig så mycket ger jag bort, säger Line Bergseth och skrattar.

Numera har hon en hel del kunskaper om pelargonian. Det finns hundratals sorter och många undergrupper. Hennes egna favoriter finns bland de unika pelargonerna, doft- och äggskalspelargonier.

Intresset för växter började då hon var student på Statens Konstakademi i Oslo i början av 1990-talet och blomporträtt har blivit Line Bergseths sätt att uttrycka kärlek och omsorg om naturen.

– Jag sökte något organiskt, en referens utanför mig själv och måleriet, och fann att växter har ett mycket

kreativt och spännande sätt att utvecklas på som intresserar mig.

Hon målar i skala 1:1 och alltid med den verkliga blommans framför sig. Så om plantan är liten, blir målningen liten.

Line Bergseth har visat sina bilder på många utställningar, bland annat deltog hon i den stora hommageutställningen till Carl von Linnés 300 årsjubileum »Blomsterspråk« på Nationalmuseum i Stockholm som hade 70 000 besökare.

Hon är också en flitig utställare i Norge, där hon bor. Bostaden, som ligger tre kilometer från ateljén i Sverige, är en före detta lanthandel och utanför prunkar en stor gammal trädgård med pioner, riddarsporre, löjnantshjärtan ... Men det är en annan historia.

Line Bergseths ateljé i Nössemark.

BLOMMAN SOM BLEV EN LAMPA

Eva Davidssons pappa var en hängiven amatördroglare. Han fick familjens sommarstugerabatt att prunka av gladiolus, dalior, pioner ...

–Jag var egentligen aldrig med honom i det arbetet, men fick väl i mig intresset och kunskapen på något sätt. Plösligt plötsligt fanns det där, säger Eva Davidsson.

Hennes spröda blomlampor fick ett dundrande genomslag då de ställdes ut på Möbelmässan i Stockholm förra året och nu har hon fullt upp med att hinna med alla beställningar. Varje blomlampa är unik och framställningsprocessen är hantverksmässig och långsam. Hon gör allt själv. Från att färga tyget till att montera lampa och sladd.

Eva Davidsson är ursprungligen produktdesigner, utbildad vid HDK, Högskolan för design och konsthantverk i Göteborg. Textilkonstnären Boel Matzner var då professor.

– Jag har alltid stickat mycket och på skolan ägnade jag mig mycket åt textil. Jag var utbytesstudent på en stickutbildning i England och mitt examensjobb gjorde jag på Stickakademin i Sätilla.

Efter utbildningen startade hon egen verksamhet. Hon lät sticka upp sina egna tyger som hon sedan sydde klädesplagg av. Detta har varit hennes utkomst, varvat med undervisning.

Så, för några år sedan, gick hon en färgningskurs på Konstfack, en kurs i shibori (den internationella benämningen på knytbatik, där man binder om tyget, så att vissa partier inte tar upp färgen). Kursen blev början till en ny

En av Eva Davidssons blomlampor under tillverkning.

inriktning för Eva Davidsson.

–Jag började experimentera med att färga syntettyger och det var jätteroligt. Skrynklar du ett sådant tyg (polyamid) och hettar upp det, så stannar skrynklorna kvar. Det blev som blomformer.

Efter att först ha ställt ut sina textila blommor, vidareutvecklade hon idén till lampor. Det blev succé direkt och de syntes i alla heminredningstidningar.

Ingen är den andra riktigt lik, var och en har det handgjordas unika uttryck. Förebilderna anas; vallmo, tulpan, fröställningar, klockor ... med gröna textilsaddar får de stjälk och liv.

Nu varvar hon hantverket med att vara ansvarig för Hemslojdens stickutbildning i Dalarna och önskar att dygnet hade mer än 24 timmar.

I LJUSET AV PARIS

Det går inte att nämna konstnären Örjan Wikström utan att tala om Paris.

Staden går som en röd tråd genom hela hans liv. Här gick han på Konstakademin på 1970-talet. Han är gift med en fransyska och i Paris har han sin ateljé och huvudsakliga bostad, även om besöken och utställningarna i hemlandet är många och återkommande. I Paris finns caféerna, konstskatterna ... och hans främsta motiv; ljuset.

– Jag arbetar bäst här. Här finns det ljus jag tycker bäst om, ett rökigt, lite disigt motljus som stämmer bra överens med min bildvärld, säger Örjan Wikström på en telefonlinje från Paris.

Det är alltid människor i Örjan Wikströms målningar, suddigt oskarpa, anonyma. Ofta framför ett fönster i avvaktande, upplöst väntan. »Kura skymning« heter en målning han har arbetat länge med och i flera olika versioner, det är också ett begrepp som han tycker väl beskriver den motivkrets han rör sig i och återkommer till.

Utgångspunkten för hans måleri är ofta gamla foton, helst sådana från tiden runt förra sekelskiftet då fotokonsten var ny och slutartiderna oändligt långa. Utfräta bilder, upplösta av ljuset. Sådana foton som till exempel författaren August Strindberg som amatörfotograf experimenterade med.

Den danske fotografen Jacob Riis' bilder av nedgångna, fattiga och utsatta människor i det sena 1800-talets New York är en annan viktig källa.

– Hans bilder betydde mycket för den sociala utvecklingen i USA. Att försöka beskriva och förstå den mänskliga utsattheten, det är sådana problem som också jag undersöker i mina bilder, säger Örjan Wikström och betonar att Paris är fotostaden nummer ett. Här hittar han alla de gamla fotoböcker av konstnärer och andra, som han hämtar inspiration ur. Han fotograferar en del själv också – men då blir det med mobiltelefon!

Utställningen visas i Galleriet t.o.m. 17/7.

VAR KOMMER VI IFRÅN OCH VART ÄR VI PÅ VÄG ...

»Tidsvalv«

Ett måleri som kretsar runt de stora livsfrågorna, men vägrar bli storvulet, utan stannar i mångbottnad innerlighet. Yvonne Swahn visar måleri och objekt i den nedre utställningshallen.

Är du kristen?

– Nej. Men jag har växt upp med sådana förebilder. Vårderingarna finns där; säger Yvonne Swahn och tillägger att en stor del av livet ju handlar om de eviga frågorna; Var kommer vi ifrån och vart är vi på väg?

Yvonne Swahns far var missionärs-

barn. Hon är själv född i Canada och kom till Vänersborg som 11-åring. Konststudierna har hon huvudsakligen bedrivit i Göteborg. Trots att hon redan som barn visste att det var bild hon skulle syssla med, började hon måla på allvar relativt sent.

– Familjelivet kom emellan. Jag kunde inte kombinera små barn och att arbetet som konstnär. Men då de blev större, var min tid inne. Då hade jag så mycket i bagaget att det var bara att sätta igång. Det flödade.

Sedan dess målar Yvonne Swahn disciplinerat och målmedvetet.

Hon har haft runt fyra separatutställningar per år, sedan början av 1990-talet. Och recensionerna är fyllda av lovord över hennes starka, känslomättade ton, trots ett abstrakt uttryck: »Jag vet mig aldrig tidigare har träffat på ett så laddat språk ... Yvonne Swahn håller på att etablera sig bland de främsta i den svenska samtidskonsten.« skrev till exempel Ewe Olsson i Östgötakorrespondenten 2008.

– Detta är mitt heltidsarbete. Jag ser mig själv som en liten länk i en stor kedja och känner en stor ödmjukhet inför mina föregångare, utan dem hade jag inte gjort det jag gör, säger Yvonne Swahn och nämner Goya som en stark förebild.

– Jag beundrar hans mod att göra det

»Dagbokstecken«

han måste göra. Han gav inte vika för överheten. Han följde sin inre röst och det tror jag man måste göra. Man måste tro på det man kan.

Hon arbetar intuitivt. Och ser på sig själv som en förmedlare, ett medium, för inre krafter och koncentrerade meddelanden.

– Landskap sitter djupt i mig. Jag vandrar ofta i naturen, den betyder oerhört mycket. Naturen ger tröst och kraft, ja, den har allt.

Hennes måleri är aldrig förutbestämt. Motivet växer fram under processen, där färglager, läggs ovanpå färglager i tunna skikt, som ger bilden både djup och transparens.

– Jag rör mig i en tankevärld, ytterst handlar det om känslor. Som i poesins värld. Jag söker det komprimerade uttrycket.

En tändande gnista behövs för att hon ska fortsätta. Det kan vara ett blyertsstreck, eller en färg som hamnat precis rätt.

– Jag pratar med bilden. Ibland svarar den och då blir det en vägledning, säger Yvonne Swahn och tillägger att det kan vara svårt att sätta stopp, att säga »Nu är det klart, nöj dig nu Yvonne«.

– Jag är väldigt självkritisk.

Titlar tycker hon om. De kommer till när målningen är färdig och är en god ledning för betraktaren, även om det inte är menat så.

– Titeln är en sammanfattning av bilden för mig själv, sen kan andra människor se något annat.

Hon lyssnar mycket på radio, läser mycket, och har en liten bok i vilken hon samlar ord, meningar och uttryck som berör henne. Den kommer till användning då målningen ska få sin titel.

Utställningen visar ett 50-tal målningar och teckningar i Nedre utställningshallen t.o.m. 17 juli.

MISSA INTE NÄSTA UTSTÄLLNINGSPERIOD

23 juli–11 september

Övre utställningshallen:

Bengt Johansson och **Eva Skogar**

»för att få luft och ljus« måleri och teckning 1970–2011

Nedre utställningshallen:

Annan konst – en utställning om konsten som görs ändå...

i samarbete med Postfuturistiska sällskapet

Galleriet:

Dalslands Konstnärsförbund Mini 25 X 25

i samarbete med Dalslands Konstförening

Bengt Falk från utställningen »Annan konst«

Öppettider under denna period:

Maj: ons–sön 11–17

Juni: tis–sön 11–17

Juli–14 augusti: alla dagar 11–18

Produktion: Dalslands konstmuseum

Texter: Anna-Stina Lindén Ivarsson

Form: Sara Lund, Reform

Bidrag: Dalslands konstmuseums
vänförening

Bonaparte
MUSEICAFFÉ

DALSLANDS
KONSTMUSEUMS
VÄNFÖRENING

Guldsponsor:

PROVÉ
management

VI ÄR ETT REGIONALT
**KONST
FÄSTE**
STÄLLNINGSPERIODEN

**Dalslands
konstmuseum**

Upperud 464 40 Åsensbruk

0530-300 98

www.dalslandskonstmuseum.se